

Všeobecný súd sa podľa odvolateľa dopustil zjavne nesprávneho posúdenia a skreslenia skutkového stavu, keď dospel k záveru, že jeho údajne nevhodné správanie bolo jediným dôvodom, prečo mu administratíva udelila hodnotenie „dostatočný“ vo vzťahu k „zmyslu pre zodpovednosť“, hoci príručka pre hodnotenie definuje túto rubriku ako „prístup danej osoby k jej práci, jej ochota aktívne a konštruktívne vykonávať svoje úlohy“.

Odvolateľ sa okrem toho domnieva, že Všeobecný súd nevykonal správne preskúmanie úloh odvolateľa. Choroba a práca na polovičný pracovný úväzok zo zdravotného dôvodu nemôžu podľa jeho názoru odôvodniť odňatie časti úloh úradníka a navyše bez jeho súhlasu.

Odvolateľ ďalej spochybňuje posúdenie Všeobecného súdu, pokiaľ ide o zmenu kancelárie a pracovného miesta, ako aj jeho chovanie v priebehu hodnotiaceho obdobia 2014 a domnieva sa, že ide o skreslenie spisu.

Odvolateľ napokon tvrdí, že napadnutý rozsudok nevytkol porušenie zásady starostlivosti, najmä vzhľadom na to, že šlo o úradníka, ktorého psychické zdravie bolo narušené, a neuplatnil článok 59 ods. 1 tretí pododsek služobného poriadku.

Odvolanie podané 3. decembra 2019: Európsky parlament proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 20. septembra 2019 vo veci T-47/18, UZ/Parlament

(Vec C-894/19 P)

(2020/C 77/37)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľ: Európsky parlament (v zastúpení: V. Montebello-Demogeot, I. Lázaro Betancor, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: UZ

Návrhy odvolateľa

- zrušiť napadnutý rozsudok,
- v dôsledku toho zamietnuť žalobu na prvom stupni,
- rozhodnúť, že každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy tohto konania,
- uložiť UZ povinnosť nahradiť trovy konania na prvom stupni.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvým odvolacím dôvodom, založeným na nesprávnom právnom posúdení, skreslení skutkových okolností a nedostatku odôvodnenia, Parlament tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že vykonané vyšetrovania neboli objektívne nestranné. Obmedzená predchádzajúca znalosť skutkových okolností jedným z vyšetrovateľov nemohla odôvodniť legitímnu pochybnosť o jeho objektívnej nezávislosti, keďže táto pochybnosť mohla byť vyvážená účasťou viacerých vyšetrovateľov na dotknutom vyšetrovaní. Súd rozhodujúci vo veci tento podstatný prvok vôbec nezohľadnil. Nakoniec Všeobecný súd neposúdil ani neodôvodnil skutočnosť, ako mohla údajná neexistencia objektívnej nezávislosti v tomto kontexte viesť k odlišnému výsledku, pričom to vyžaduje judikatúra.

Druhý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení, skreslení skutkových okolností a nedostatku odôvodnenia v súvislosti so záverom, v ktorom sa rozhodlo o porušení zásady rovnosti zbraní pri práci disciplinárnej komisie. Parlament tvrdí, že súd rozhodujúci vo veci neprihliadol na skutkové okolnosti, keď nesprávne rozhodol, že menovací orgán bol zastúpený dvoma osobami, zatiaľ čo žalobkyňa mala rovnaké právo byť zastúpená svojím advokátom. Parlament tvrdí, že Všeobecný súd sa protiprávne odchýlil od svojej judikatúry týkajúcej sa uplatňovania zásady rovnosti zbraní v oblasti administratívy a nepreskúmal skutočnosť, či by pri neexistencii tejto údajnej protiprávnosti mohlo konanie viesť k inému výsledku.

Tretím odvolacím dôvodom, založeným na nesprávnom právnom posúdení, skreslení skutkových okolností a nedostatku odôvodnenia v súvislosti so záverom, v ktorom sa rozhodlo o porušení práva žalobkyne na vypočutie, Parlament tvrdí, že žalobkyňa bola riadne vypočutá jednak ústne na základe splnomocnenia menovacieho orgánu, a jednak zaslaním svojím písomných pripomienok po vypočutí. Keďže splnomocnenie je stanovené vnútornými predpismi a dochádza k nemu iba vtedy, keď menovací orgán nemôže konať zo služobných dôvodov sám, Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že článok 22 prílohy IX služobného poriadku nebol dodržaný. Parlament navyše uvádza nesprávne zaradenie preradenia z platovej triedy AD 13 do platovej triedy AD 12 ako závažnú sankciu, pretože so sebou prináša stratu pozície riadiaceho pracovníka. Parlament nakoniec tvrdí, že súd rozhodujúci vo veci nepreskúmal, či v prípade, ak by žalobkyňa bola vypočutá priamo menovacím orgánom, mohla uviesť iné skutočnosti ako tie, ktoré sú uvedené v spise, a do akej miery mohlo byť rozhodnutie menovacieho orgánu v skutočnosti odlišné.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Qorti Ċivili Prim'Awla – Ġurisdizzjoni Kostituzzjonali (Malta)
5. decembra 2019 – Repubblika/Il-Prim Ministru**

(Vec C-896/19)

(2020/C 77/38)

Jazyk konania: maltčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Qorti Ċivili Prim'Awla – Ġurisdizzjoni Kostituzzjonali

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Repubblika

Žalovaný: Il-Prim Ministru

Prejudiciálne otázky

1. Uplatnia sa článok 19 ods. 1 druhý [odsek] ZEÚ a článok 47 Charty základných práv Európskej únie samostatne alebo spoločne, pokiaľ ide o platnosť článkov 96, 96A a 100 Ústavy Malty?
 2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku je právomoc predsedu vlády v procese menovania sudcov na Malte v súlade s článkom 19 ods. 1 ZEÚ a s článkom 47 Charty základných práv, a to aj vzhľadom na článok 96A Ústavy, ktorý nadobudol účinnosť v roku 2016?
 3. Pokiaľ sa určí, že právomoc predsedu vlády je nezlučiteľná, treba túto skutočnosť zohľadniť v súvislosti s budúcimi menovaniami alebo sa má dotknúť aj menovaní, ktoré sa uskutočnili v minulosti?
-